

holde, at Befolkningen er saa stridig og vanskelig at faa til at gaa ud til dette Arbejde, at man slet ingen Arbejdere kan faa herhjemme, men er nødt til at gaa til Udlandet. Et af to, enten skabes der Hygge for vore egne Arbejdere, eller ogsaa ville disse ikke have med Arbejdet at gøre, saa at man maa tage fremmede Arbejdere. Om det nu er saadan en stor Lykke for Landet, at der bliver indkaldt saa mange fremmede Arbejdere, ved jeg ikke — det maa de Herrer forsvare —, men eftersom det passer dem, fremsætte de begge Paa-stande. Alt i alt kommer jeg til det Resultat, at det er muligt, at der skal hjælpes, men skal der hjælpes, maa det ske paa den Maade, at Toldbeskyttelsen kun kan komme de Fabrikker til Gode, som benytte danske Raaprodukter, saa at det bliver en virkelig Beskyttelse for det danske Jordbrug. Blot at give forøget Beskyttelse under Paaskud af, at man andre Steder har Eksportpræmier, fører kun fra Dynen i Halmen.

Køedt: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow). Jeg tror, at man fra alle Sider, ej alene her i Tinget, men ogsaa ude i Landet med stor Sympati har fulgt vor Sukkerroendustris dygtige Arbejde, baade for Landmændenes og Fabrikkerens Vedkommende. Men deraf følger ikke, at man skal opfylde alle de Krav, der stilles fra den Side, ogsaa, naar man tror, at Kravets Opfyldelse saa langt fra at gavne Industrien snarere vil skade den og hjælpe den af med den Fordel, som den nu har. Vi have tidligere ved ikke faa Lejligheder hørt fremstille Krav til Lovgivningsmagtens Hjælp, naar en Industri har været i Tilbagegang og ikke har kunnet klare sig over for den udenlandske Konkurrence paa vort indenlandske Marked. Men det er dog egentlig ikke rimeligt, at man ogsaa, naar en Industri er i bevislig meget stærk Fremgang, møder frem med Krav om Understøttelse. Det ærede Medlem for Nakskov sagde: Mens Græsset gror, dør Høsemor. (*Reventlow*: Nej, Høsemor!). . nu ja, Meningen er vist den samme, men denne Industri er saa langt fra at dø, mine Herrer, at den tværtimod i de sidste 5 Aar har vist en Udvikling, som ingen anden Industri i Landet, og naar det ærede Medlem siger, at det er Regnskabet, det kommer an paa, saa vil jeg spørge: Hvad skulde dog bevæge Folk til at dyrke Sukkerroer, naar det ikke var af Hensyn til Fordelen, Hensynet til at opnaa

en god Balance og et godt Driftsregnskab. Der er jo ikke et Menneske, der tvinger vore Landmænd til at dyrke Sukkerroer, det er en fuldstændig frivillig Sag. Med Hensyn til Arbejderne, som ifølge det ærede Medlems Mening ville miste deres Beskæftigelse, hvis vi ikke giv Sukkerroedyrkerne en forøget Toldbeskyttelse, saa er der saa langt fra færre Arbejdere beskæftiget med Sukkerroedyrkning, at der tværtimod i de sidste Aar har været Beskæftigelse ej alene for danske, men i meget vid Udstrækning ogsaa for udenlandske Arbejdere, saa heller ikke paa det Punkt synes jeg, at der er Anledning til at klage. Hvis man kunde hjælpe Sukkerroedyrkerne ved Fritagelse for Told paa Raamaterialier eller ad andre Veje, der ikke førte os ind paa ny eller forøget Beskyttelse, saa tror jeg, at man vilde være med til at gøre det. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) fremdrog for et Øjeblik siden det Moment, at naar Statskassen mister et Beløb af 30 Kr. pr. Tønde Land af det dyrkede Areal, løber man Fare for, at kun en Tredjedel deraf kommer Sukkerroedyrkerne til Gode, og deri er jeg fuldstændig enig med ham. Kun en Brøkdelen af de 6—700,000 Kr. vil i Virkeligheden finde Vej til Sukkerroedyrkerne. I det hele taget mener jeg, at Spørgsmaalet staar saaledes, at der vist ikke er mindste Udsigt til, at man kan tænke sig Lovforslaget fremmet under de nuværende Forhold, og det vilde vist ogsaa være meget uheldigt, hvis det skulde ske, og ikke mindst, gentager jeg, for Sukkerroedyrkerne selv.

Reventlow: Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) rettede nogle Bemærkninger til mig, som jeg gerne vilde svare paa. Han udtalte, at Sukkerfabrikkerne havde opnaaet betydelig mere end 4 pCt. i Rente, men jeg kan ikke forstaa, hvorledes han kan regne det ud. Jeg tør nok sige, at det er sikkert, at Aktionærerne have ikke faaet 4 pCt. Rente i Gennemsnit i den Tid, Fabrikkerne have bestaaet. Heller ikke ved jeg, hvorfra det ærede Medlem har det, at disse Aktier ere udstedte til en Kurs af 90. Jeg tror, at det beror paa en Fejltagelse. Aktierne bleve lige straks udstedte til 100 og have været solgte til 90 til 110 og have endogsaa været nede i 40. Nu ere de, saavidt jeg husker, gaaede op til 92, og jeg synes dog ikke, at det just er noget Bevis paa, at det er en saa glimrende Forretning, naar Aktierne bleve udstedte til 100, og de nu, saa vidt jeg husker, staa i 92 — jeg tør